

Пиянъ дъдо.

Правичката да си кажа,
Май съмъ попрехвърлилъ.
Леле, вино тригодишно
И ракия върла!

Улицата се огъва,
Клати се полето,
Като синя шатра въ буря
Се люлѣй небето.

Тукъ тамъ срещатъ ме дувари,
Чуквамъ ги съ главата —
Като идатъ башъ възъ мене,
Кривъ ли съмъ, бе братя?

Хей, вържете си, бе хора,
Лудитъ дувари,
Ще се срине нѣксй — после
Хичъ не отговѣрамъ!

Азъ пъкъ малко ще полегна
Тука въвъ бъзака.
Който иска — да си ходи,
Тука азъ ще чакамъ.

И ще гледамъ: както тичатъ
Кѫщи и градини,
Все и нашата махлица
Тука ще намине.

Все ще мога да позная
Моята кѫщурка,
И на прага — мойта баба
Съ писаната хурка.

Тукъ е меко, хладничко е,
Весело се чака —
Кой ще тръгне да се бъхти,
Щомъ си има цака?

А сънъ Разцвѣтниковъ.

Редактори: Елинъ Пелинъ и Александъръ Спасовъ.